

ШКОЛСКЕ НОВИНЕ

СРЕДЊА ЕКОНОМСКА ШКОЛА ЛОЗНИЦА

ЛОЗНИЦА, ЈАНУАР 2024.

БРОЈ: 1

САДРЖАЈ:

- Уводна реч редакције
- Реч помоћника директора
- Разговор са директором
- Са путовања
- Одељењске старешине о матурској екскурзији
- Филмска препорука
- Препорука за читање из угла ученика и школског библиотекара
- Теквондо, спорт младих
- Стони тенис-спорт који је редак али присутан
- Радови наших ученика
- Манифестација «Дани јапанске културе у Лозници»

Средња економска школа Лозница

1. Економски техничар
2. Финансијско-рачуноводствени техничар
3. Правно-пословни техничар
4. Комерцијалиста
5. Туристички техничар
6. Кувар(дуално)
7. Конобар(дуално)
8. Посластичар/Трговац
9. Сервир

Образовни
профили у
школској
2023/2024. години

Ускоро Кулинарски
техничар ДУАЛНО

РАЗГОВОР СА ДИРЕКТОРОМ

Милан Недељковић, директор Средње економске школе у Лозници, ступио је на ову функцију 04. септембра 2022. године. Као наставник физичког васпитања ради већ 20 година. Тренер је МРК „Лозница“, председник Скупштине заједнице клубова Супер Б рукометне лиге Србије. У спорту је од своје девете године, када је почео да тренира рукомет.

ШН: Већ неко време сте директор ове школе. Како се носите са том улогом и да ли сте задовољни досадашњим радом?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Директор сам већ годину и по дана. Презадовољан сам како је и у ком правцу кренуло. Мислим да имамо добру школу, дивну децу која похађају ту школу, добар наставни кадар и када је све то тако - онда ту и нема неких великих проблема.

ШН: Шта је то што је урађено у претходном периоду? Какви су даљи планови?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Реновиран је велики број учионица, уређени су кабинети за услуживање и куварство. У плану нам је да спојимо стару и нову школу топлотом везом, урадили смо фасаду и кров. Наставићемо инфраструктурне радове и пробаћемо да, у будућности, решимо проблем фискултурне сале. У овом тренутку скоро све учионице су мултимедијалне, све имају пројекторе, лаптопове. Све имају беле табле. Добили смо нове рачунаре који су постављени у кабинете за информатику. Наш циљ је да створимо модерну школу коју ће ученици радо уписивати. Такође, аплицирали смо да Републичко такмичење у услуживању, посластичарству и куварству, после скоро 30 година, буде организовано у нашој школи.

ШН: Чули смо да Ђачки парламент припрема доста интересантних предавања у наредном периоду. Можете ли нам рећи нешто о томе?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да, Ђачки парламент веома добро функционише и професори који су укључени имају сјајан однос са децом. Доста тога је реализовано у протеклом периоду, а очекујемо и долазак Игора Јурића (друштвени активиста и оснивач фондације „Тијана Јурић“, прим.аутора). У плану су и предавања о здравој исхрани, о првој помоћи. Недавно нам је гостовао и професор Економског факултета Радосав Аничих, који је и некадашњи ђак и професор Економске школе. Обрадовао нас је својом посетом и донацијом књига за нашу школску библиотеку. Ученици су имали прилику да поразговарају и са представницима ОТП банке. Трудићемо се да ученицима презентујемо различите теме и области током ове школске године.

*Ђаци
препознају
наш квалитет
и зато смо
школа са
највећим
бројем ученика
у Лозници.*

ШН: Нашу школу похађа доста талентоване деце, од којих је велики број талентован за спорт. Колико сте поносни на њих, с обзиром на то да је спорт и Ваша велика љубав?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Спорт је мој живот! Спорт је нешто што највише волим и сваки спортски успех ме изузетно радује. Наши ученици су веома заинтересовани и присутни на свим такмичењима, велики је број индивидуално освојених медаља. Отежавајућа околност је то што немамо физкултурну салу, па ћемо се борити свим силама да је у будућности добијемо.

ШН: Од прошле године се у нашој школи реализују ученичке екскурзије. Шта припремате ове године и које дестинације су у питању?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: У школи постоји Тим за извођење рекреативних настава, екскурзија и сајмова. У претходној школској години организовали смо екскурзију за први и други разред, а ове године, прелепу матурску екскурзију у Италију. Намеравамо да наставимо са истом праксом и у наредном периоду. Око сто ученика наше школе имало је прилику да организовано посети Сајам књига у октобру, затим Сајам туризма у новембру, а очекује нас и одлазак на Сајам науке. Школа је сада присутна на свим сајмовима који су битни за наше ученике, а потрудићемо се и да све екскурзије буду реализоване јер је то оно што деца памте.

ШН: Као што сте поменули, матуранти су ове године имали прилику да посете Италију. Ви сте, такође, били са њима. Да ли имате неку занимљиву анегдоту са путовања?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Италија је једна од најлепших земаља у Европи. Заиста има шта да се види. Обишли смо Трст, Венецију, Падову, Верону и Лидо ди Јесоло, где смо и спавали. То је један мали, прелеп градић на мору. Успели смо да, у та четири дана, спакујемо све што је важно. Било је веома лепо, деца су показала висок ниво зрелости. Све је протекло без проблема. Наравно, то је велика заслуга деце која су сва наша упутства озбиљно схватила. Такође, морам да похвалим агенцију која је екскурзију реализовала. Све што је било планирано, испоштовано је. Анегдота је било безброј, увек неко смисли неку смицалицу, да ли у аутобусу или у шетњи, али све протекне у добром расположењу.

ШН: Велики број свршених основаца одлучује се да упише управо Средњу економску школу. За који смер има највише интересовања?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ове године смо успели да добијемо једно одељење више, први пут смо уписали и куваре и конобаре. Наши стандардни четворогодишњи смерови били су попуњени још у првом уписном року. Не бих могао да издвојим неки смер јер интересовања има за све образовне профиле.

ШН: Шта бисте поручили будућим првацима?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Поручио бих им да прате сајт наше школе на ком могу видети колико је добрих ствари урађено у протеклом периоду. Побољшали смо услове за рад и трудићемо се да наставимо да их унапређујемо. Сматрам да је наш наставни кадар јако добар, да имамо ученике за пример и да су занимања, за која се образују у овој школи, изузетно перспективна. По завршетку школе, велики број ученика одмах добије посао.

ШН: Како видите нашу школу у будућности?

МИЛАН НЕДЕЉКОВИЋ: Нашу школу у будућности видим као једну од најбољих средњих школа у региону! Шта ми даје за право да то кажем? Ђаци препознају наш квалитет и зато смо школа са највећим бројем ученика у Лозници. Ђачки парламент и Канцеларија за младе имају сјајну сарадњу. Наши ученици учествују у свим важним догађајима у граду. Потрудићемо се да завршимо све планиране инфраструктурне радове у школи. Наша намера је да постанемо модерна, добро опремљена образовна установа у којој ће ученици стицати знање на савремен начин. Сматрам да смо већ сада на добром путу, а трудићемо се и да реализујемо све планове које имамо.

**Разговор водила ученица:
Нина Михаиловић III-3**

Са путовања

Матуранти Средње економске школе у Лозници, насмејани и раздрагани, узбуђени због предела које ће видети и знаменитости које ће посетити, кренули су пут Италије. Првог дана стижемо у Лидо ди Јесоло. Лидо ди Јесоло је насеље у Италији, у округу Венеција, региону Венето. То је познато италијанско туристичко летовалиште, смештено на Венецијанској ривијери, на северозападном делу Јадрана. Жути песак, чисто море, дуга пешачка зона поред које се налазе бројни ресторани и хотели, привлаче туристе из целог света. По доласку у Лидо ди Јесоло, сместили смо се у хотел „Alla Rotonda“. После вечере у ресторану хотела, направили смо кратку шетњу по околини како бисмо се боље упознали са самим местом.

Наредног дана кренули смо на пловидбу бродом до Венеције, која је трајала око 45 минута. Венеција је пристаниште и чувено туристичко место у североисточној Италији. Јединствен је град на свету. Изграђена је на 118 малих острва у лагуни, на ушћу реке Бренте.

Посетили смо Цркву Светог Марка, најпознатију цркву у Венецији, затим Дуждеву палату, Мост уздаха, канал Гранде и мост Ријалто. Мост је један од важних симбола Венеције. На мосту се налази мноштво малих продавница сувенира и радњи са производима направљеним од стакла.

По доласку у Лидо ди Јесоло, пошто је био топао и сунчан дан, отишли смо на део плаже који припада хотелу. На плажи су ученици играли фудбал на песку, а неколицина је искористила прилику и да заплива.

Трећег дана посетили смо Верону која је удаљена око 150 километара од Лидо ди Јесоло. Верона је град у северној Италији и то је други највећи град, после Венеције, у покрајини Венето и управно средиште истоименог округа Верона. Посетили смо Трг Бра, Арену у Верони, која је настала за време старог Рима, али се и даље користи за опере, представе и трећи је по величини очувани римски амфитеатар са 22.000 места. Посетили смо и Трг Ербе. Посебно интересантан био је одлазак у Јулијину кућу са чувеним балконом.

По завршеном разгледању Вероне, запутили смо се у Падову. Падова има веома добро очувано старо градско језгро са низом цркава и палата, које је стога под заштитом УНЕСКО-а.

У Падови смо посетили Трг Прато дела Вале са скулптурама, Базилику Светог Антуна и Падовски универзитет.

Последњи дан наше екскурзије провели смо у Трсту, граду који нас је подсетио на Србију.

Задовољни и испуњени у поподневним сатима смо кренули за Лозницу.

Разговор водила ученица:

Виолета Даниловић IV-4

Одељењске старешине о матурској екскурзији

Средња економска школа, током месеца октобра, реализовала је матурску екскурзију у трајању од четири дана. Ученици четврте године посетили су Италију. Сва четири дана била су добро и квалитетно организована, уз много активности и посете разним објектима, знаменитостима.

У прилогу прочитајте утиске наставника, одељењских старешина, који су водили своје ђаке.

Верица Ђурђевић, одељењски старешина одељења IV₁

1. Ове године ђаци четвртог разреда имали су прилику да посете Италију током матурске екскурзије. Какви су Ваши утисци?

Ђаци су били добри и послушни. Заједно смо уживали у лепотама Италије. Било је веома лепо, послужило нас је време. У односу на претходну годину кад нас је дочекао снег почетком октобра, ове године време је било прелепо, што је допринело квалитетнијим обиласцима. Најлепше утиске носим из Венеције и Вероне.

2. Да ли сте задовољни како је све протекло?

Ова генерација до сада није ишла на екскурзију, ова им је била прва, али су се понашали пристојно. Моје мишљење је да треба бити коректан према деци и онда ће и они бити коректни према нама. Сви су се потрудили да нам ова екскурзија остане у сећању - директор, помоћник директора, колеге.

Биљана Туфегчић, одељењски старешина IV₂

1. Које место Вам се највише допало током матурске екскурзије у Италији?

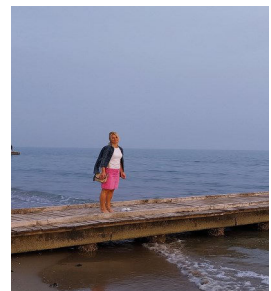
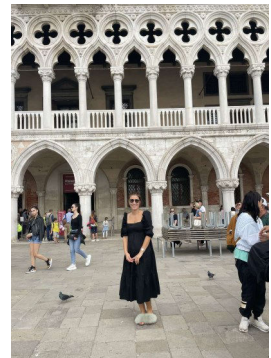
Верона, због мирне шетње и лепих бутика, као и самог театра.

2. Да ли бисте поново посетили овај град?

Да, свакако, јако леп утисак је оставио на мене.

3. Који град нисте, а волели бисте да посетите?

Милано, који се назива градом моде.

Марина Илић Васић, одељењски старешина IV₃

1. Ове године ђаци четвртог разреда имали су прилику да посете Италију током матурске екскурзије. Какви су Ваши утисци?

На екскурзији у Италији заиста смо се прелепо провели. Велика ми је част и задовољство што смо као наставници и одељењске старешине били у могућности да посетимо, заједно са децом, сва та места која су предвиђена програмом екскурзије за четврту годину. Утисци су непоновљиви, памтићу дуго прелепо искуство, дружење и места која остављају печат и траг заувек.

2. Да ли сте задовољни како је све протекло?

Ученици четвртог разреда били су дисциплиновани, заиста су знали да се понашају у складу са правилима. План и програм је у потпуности реализован, правила су испоштована, никаквих одступања није било и с те стране могу да похвалим и руководство школе и одељењске старешине и ученике.

Зоран Филиповић, одељењски старешина IV₄

1. Које место Вам се највише допало током матурске екскурзије у Италији?

Венеција, због њене историје и богате културе.

2. Да ли бисте променили нешто у вези са путовањем?

Да, уместо четири дана, додао бих још један дан - за шетњу плажом и одмор.

3. Како бисте оценили ово путовање?

Све је било у реду, посетили смо оно што смо намеравали. Све у свему - врло добар 4

Оливера Чикарић, одељењски старешина IV₅

1. Какви су утисци из места Лидо ди Јесоло?

Мало је место, туристичко. Много је лепше на пролеће када озелени и процвета, сада је тихо и мирно.

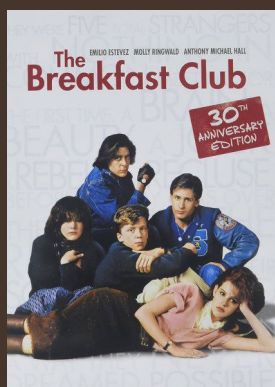
2. Како Вам се чини смештај у ком сте били и како бисте га оценили?

Смештај је коректан, пристојан, чист. Недостајала је дискотека у којој би ученици увече провели време.

3. У који град бисте поново отишли и због чега?

Можда би то била Венеција, због њене архитектуре и лепоте.

Интервју водиле ученице:
Елеонора Гајић IV₁ и Виолета
Даниловић IV₄

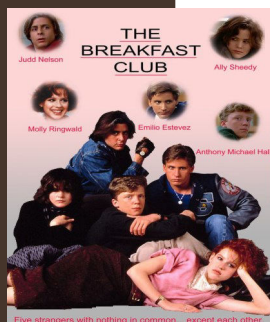
Филмска препорука – *The Breakfast Club* (Клуб раноранилаца)

Сви прави, амбициознији и искуснији љубитељи филма добро знају да ама баш сваки филм истинску потврду своје вредности добија у две димензије – протоком времена, односно, када време докаже или порекне особеност, значај и свеукупан квалитет тог филма, као и још једним једноставним тестом – да ли је филм о коме се прича универзално појмљив, како новијим генерацијама, тако и онима са посве различитих и међусобно удаљених географских адреса.

У том и не само у том смислу класични и силно вољени и хваљени филм усмерен ка младим нараштајима гледалаца, *The Breakfast Club* (Клуб раноранилаца), изборио је сигурно место у самим висовима историје филма на планетарном нивоу. Ова драма за тинејџере из сада дефинитивно поодавне 1985. године почива на крајње једноставном и намерно сведеном заплету – петоро младих, ученика исте средње школе, али међусобно сасвим разнородних, проводе половину једне суботе по казни (због различитих преступа) затворени у школској библиотеци, под строгим оком задртог и бурним реакцијама склоног директора. Испрва неповерљиви и хладни једни према другима, они ће хтели-не хтели брзо схватити да их заправо спаја много тога, а понајпре осећај нелагоде, беса, неповерења првенствено према родитељима и другим ауторитетима из света одраслих, као и суштинска забринутост пред оним што им следи када нужно буду sazревали и, наравно, мање-више невољно ступали у тај сурови свет старијих, са све већим одговорностима за себе, властиту и добробит блиских људи који ће их тада окруживати. Притом, сваки од ученика представља тип (тачније, стереотип) познат из ученичких/средњошколских подела на кланове и обично међусобно наокустрешене групе; ту су: школска лепотица, чудакиња/љубитељка алтернативније популарне културе, залуђеник за спорт, штребер и гневни бунтовник. Све њих повезује осећај неснађености, несигурности и крајње збуњености, а ту нфилмску причу уједињују атмосфера топлине која вреба из прикрајка, фина меланхолија, искрене емоције, те обиље хумора који је и до дана данашњег лако разумети и који није везан само за матично, америчко поднебље. У том погледу, *The Breakfast Club* је врхунски пример горепомињане универзалности и филма који упорно пролази тај кључни тест времена и нових гледања и ишчитавања и новопридошних гледалаца.

Ово је филм из кога се може научити доста и на плану драматургије, односно, развоја приче и ликова, зналачке употребе физички ограниченог простора и увек скупог и незгодног појма протока филмског времена, као и ефектне монтаже, а на првом месту о важности гумачке саигре, без које ни нема упечатљиве филмске приче (ударне улоге су одиграли: Моли Рингволд, Ели Шиди, Емилио Естевес, Ентони Мајкл Хол и Џад Нелсон). На трагу управо појашњеног, свакако треба изучити и остатак сценаристичког и редитељског опуса Џона Хјуза, главног аутора овог филма и свакако најзначајнијег ауторског имена у сфери филмова за младе и о младима (реч је о филмовима: *Шеснаест свећица*, *Лепотица у ружичастом*, *Љубав на школски начин*, *Слободан дан Фериса Бјулера...*).

Зоран Јанковић

Текст је
писао Зоран
Јанковић
филмски
критичар

Из другог угла

**ЗОРАН
ЈАНКОВИЋ**
У улози
филмског
критичара

Зоран Јанковић рођен је у Лозници, а дипломирао је енглески језик и књижевност на Новосадском универзитету. Ради као наставник енглеског језика у Средњој економској школи у Лозници. Познат је филмски, књижевни, а раније и музички критичар. Наша новинарка интервјуисала је професора Зорана о његовој љубави према седмој уметности.

ШН: Колико књига сте до сада издали?

Издао сам три књиге: „Критички водич кроз српски филм 2000-2017“, „The Best Serbian Films of the 21st Century“ и „Критички водич кроз српски филм 2018-2022“. Прве две смо заједно написали Ђорђе Бајић, Иван Велисављевић и ја, а треће поменуто Ђорђе Бајић и ја, док је све три објавио Филмски центар Србије. Пре свега тога, нас тројица смо са још неколико аутора сарађивали и написали зборник филмских есеја „Нови кадрови – скрајнуте вредности српског филма“. То је било 2008. године, а ту књигу је објавила београдска кућа Клио. Тако да их је ипак укупно четири. У новом „Критичком водичу...“ Иван је написао предговор, а та књига је објављена у првој половини јула ове године. Ђорђе и ја ускоро почињемо рад на новој заједничкој филмској књизи.

ШН: Како сте се одлучили на то да постанете филмски критичар?

За филмског критичара не постоји школа, нити курс или било какав факултет, то једноставно или осетиш или не осетиш. Ја сам то осетио још на факултету јер, када се гледа уназад, претеча филму је управо књижевност. Па ту постоји природна и чврста веза, и то је важна тачка ослонца за мене.

ШН: Када сте написали прву филмску критику?

Прву филмску критику сам написао по једном позиву почетком овог века.

ШН: Са којим глумцем или глумицом Вам је било најдраже да сарађујете?

Јована Стојиљковић је глумица са којом је било најлепше сарађивати. Стицајем околности управо, ја сам са њом урадио њен први озбиљан разговор на чисто филмске и глумачке теме. Разговарао сам са тада младом глумицом од двадесет и три године, тако да се створила посебна повезаност. Урадио сам стотине и стотине, можда и хиљаду и више разговора са разним ствараоцима из света филма, као и књижевности, музике. Рецимо, Милош Биковић је добар за сарадњу, поштује договор, кратак је и јасан, али је често презаузет и слабије концентрације.

ШН: Како бисте оценили српску кинематографију?

Српска кинематографија има много проблема, али у односу на стваралаштво осталих република некадашње Југославије, свакако је најсупериорнија. Убедљиво је најбоља и најразноврснија, битно је да таква остане. Има ту доста заробљеног потенцијала, а свакако је добра ствар, а то није често случај у комисијским кинематографијама, да код нас ствара читав распон генерација – од потврђених ветерана до оних младих који тек ступају у посао и професионалне им каријере.

Из другог угла

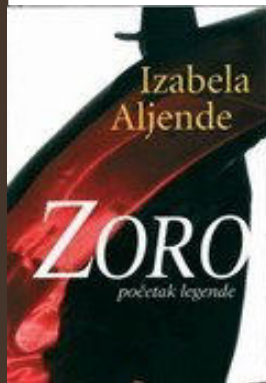
Интервју водила
ученица:
Виолета Даниловић
IV-4

ШН: Који српски филм је по Вама најбољи и заслужује награду Оскар?

Када бих посматрао са критичке стране, не бих могао да издвојим неки, али филм коме бих ја дао свемогуће награде овог света јесте филм „Чудна девојка“.

ШН: Да ли сте остварили свој сан?

Већим делом јесам. Важно је остати скроман, усредсређен, али у довољној мери и свестан својих амбиција. Имам још једну велику амбицију, а то је да напишем један велики значајан роман за жене. Можда од тога некада настане неки филм или серија, ако се некоме до те мере допадне, јер мислим да сам смислио јако добру љубавну причу, а да управо тако нешто, мелодрама са романсом, недостаје савременом српском филму или телевизијској понуди.

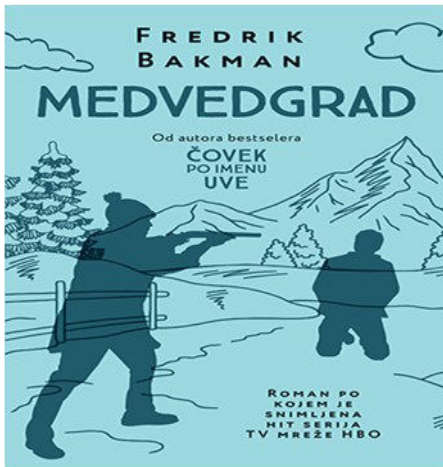
....Из угла
ученика

Препорука за читање

Пажња, љубитељи маскираних хероја! Ако сте се икада запитали ко се крије иза маске Зороа, препоручујем вам да прочитате „Зоро, почетак легенде“ Изабеле Аљенде. Сусрешћете се са мачевалачким двобојима, неузвраћеном љубављу, нападима пирата и најважније – открићете како је Зоро постао Зоро. У борби за правду оставља свој знак. Ако где видите урезано „Z“, знаћете ко га је оставио.

Препорука ученице Анастасије Гајић III-4

Препорука за читање нашег библиотекара

Читање књига је међу млађом популацијом помало изашло из моде због обиља кратких садржаја у дигиталној форми, па се код (великог броја) средњошколаца сведе углавном на читање обавезне школске лектире. Зато се трудимо да при обнављању библиотечког фонда пратимо укусе и интересовања младих, а да их у исто време и усмеравамо ка писцима и насловима који се на пристојан начин обрађају младима кроз обраду њима блиских тема. Једна од књига, заправо први део трилогије, коју бих могла да препоручим нашим садашњим и будућим члановима је

“Медведград“ Фредерика Бакмана.

“Медведград је прича о

Заплет укратко гласи: победа на јуниорском првенству у хокеју и није нешто нарочито значајно, али за становнике Медведграда је од животне важности. Њихов градић, скрајнут у дивљини, пропада. Прождиру га незапосленост и све гушћа шума. Али та победа могла би привући пажњу инвеститора, а држава би можда финансирала програм за спортске таленте који би тренирали у природи ван градске вреве. Да и не говоримо шта би таква победа значила Амату, жгољавом тинејџеру ког не третирају као потпуног губитника једино кад је на леду или Кевину, младом хокејашу којем би победа омогућила будућност у NHL лиги...

малој заједници коју уједињује нада «

У књизи је централна тема хокеј на леду, будући да је радња смештена у мало неразвијено место у шуми на северу Норвешке где се, у недостатку других садржаја, животи већине становника одвијају око хокеја, било да су играчи, њихови навијачи, родитељи или чланови управе клуба. Спорт ствара нераскидиве везе међу њима, пријатељске или ривалске, утиче на формирање карактера, привлачи инвеститоре и тако директно и индиректно одређује будућност овог градића. Главни јунаци, тинејџери и њихови родитељи, тренери и суседи, суочавају се са проблемима одрастања и живота у породици, школи, клубу и широј заједници, приликом чега се стављају на пробу њихови односи, одлуке и преузимање одговорности за себе и друге. Ти односи и моралне дилеме су представљени са великом топлином и разумевањем људског карактера у свим својим нијансама између црне и беле.

Мислим да баш због универзалности теме смештене у савремен контекст и описане разумљивим и модерним речником ова књига, али и њена два наставка “Ми против вас” и “Победници”, може да постане популаран избор и наших ученика.

Школски библиотекар
Данка Лукић

Теквондо, спорт младих

Јована Маријановић и Љубомир Лукић ученици су Средње економске школе. Јована је из Тршића и има 16 година а Љубомир је из Лознице и има 18 година. Ово двоје ученика повезује љубав према спорту који се зове теквондо. Теквондо је повезан са свакодневним животом кроз активности, покрете и промене. Његова филозофија се најбоље разуме кроз саме тренинге. Данас се теквондо сматра једним од најпопуларнијих борилачких спортова.

Разговор водили
ученици:
Јеремија Ковачевић
Ш₃ и Елеонора Гајић
IV₁

Наши
Спортисти

ШН: Када сте почели да се бавите овим спортом и да ли сте имали узор?

Јована: Почела сам да се тренирам са шест година. Узор ми је Милица Мандић.

Љубомир: Тренирам већ 11 година у клубу Тае-Ло, немам неког одређеног узора.

ШН: Да ли имате своју омиљену спортску успомену?

Јована: Свако такмичење ван Србије доноси своје успомене, али за мене је најлепши тренутак када сам се квалификовала на Балканско првенство.

Љубомир: Најзанимљивија спортска успомена је са Светског првенства. Победио сам свог противника, Руса, у последњим секундама борбе. Након те победе био сам први.

ШН: Како се припремате за такмичења?

Јована: Интензивни тренинзи сваког дана, осим недеље, али и здрава исхрана, део су моје припреме за такмичења.

Љубомир: Свако вече имам тренинг сат до сат и по, после тога одлазим у сауну 30 до 40 минута, али доста пазим и на исхрану због мерења и килограма.

ШН: Како изгледа ваша дневна рутина што се тиче тренинга?

Јована: Моја дневна рутина изгледа тако што, после свих дневних обавеза и школе, вече одвојим за тренинг. Свако вече тренирам између 20 и 22 часа. Моји тренинзи су веома напорни.

Љубомир: Тренинге имам ујутро и увече, свакодневно. Све стижем уз добру организацију. Устајем рано, ујутро тренирам пола сата, а увече радим класичан теквондо или ММА и користим сауну.

ШН: Како одржавате баланс између спорта и школе?

Јована: Можда се мој одговор неће свидети наставницима, али тренутно ми је спорт приоритет. Трудим се да ни у школи не попустим и да не изостајем са часова. Покушавам све да ускладим, мада није лако.

Љубомир: Као што сам рекао, тренинге имам ујутро и увече, а у школи сам током поподнева, па успевам све да уклопим. Имам подршку и разумевање већине наставника.

ШН: Као и у сваком спорту, поред победа постоје и порази. Како се носите са неуспесима и поразима?

Јована: Сваки пораз је нова лекција, у сваком поразу проналазим своје грешке и гледам да их поправим.

Љубомир: Ако су порази праведни, онда из њих учим где грешим, шта треба да исправим. Ако су порази, што се често дешава, неправедни, онда ми буде криво, али већ следећег дана више не размишљам о томе и трудим се да будем бољи.

ШН: Поред такмичења у Србији, да ли сте се такмичили и ван граница наше земље?

Јована: Да, такмичила сам се у Мађарској, Хрватској, Црној Гори, Босни и Херцеговини, Македонији и Румунији.

Љубомир: Такмичио сам се у Босни и Херцеговини, Румунији, Мађарској, Македонији, Грчкој, Холандији, Белгији, Словачкој, Словенији.

ШН: Како видите своју будућност у спорту?

Јована: Волела бих да остварим победе на европском и светском нивоу, као и да се квалификујем на Олимпијске игре.

Љубомир: Циљ ми је да упишем Факултет спорта и физичког васпитања (ДИФ) у Новом Саду. Наставићу да се бавим овим спортом, мада, у будућности, намеравам да почнем да тренирам и кик-бокс.

СТОНИ ТЕНИС – СПОРТ КОЈИ ЈЕ РЕДАК, АЛИ ПРИСУТАН

Урош Радановић из Чокешине, ученик трећег разреда Средње економске школе, један је од успешних младих спортиста који свој успех и победе ређа у спорту у ком се више умори глава него тело. Урош тренира стони тенис у СТК „Лешница“, четири до пет пута недељно. Освајао је многе награде, али је најпоноснији на „Лав куп“, Међународни турнир у стоном тенису организован у Шапцу за све узрасне категорије, регистроване и нерегистроване играче, а мора да помене и освојено треће место на Међународном новогодишњем турниру две године заредом.

ШН: Колико година имаш и када си почео да се бавиш овим спортом?

Имам 16 година, а стоним тенисом бавим се од своје 6. године.

ШН: Да ли си имао узоре када си почињао?

Да, узор ми је био Александар Каракашевић (прим. новинара: Александар је наш некадашњи реперезентативац у стоном тенису, познат по томе што је стони тенис играо левом руком).

ШН: Како се припремаш за мечеве?

Тренер ме припрема кроз разговор, анализирањем противника и усмеравањем на моје грешке које треба исправити.

ШН: Многи ученици и млади твојих година баве се другим спортовима, мало је оних који се окрећу стоном тенису професионално. Шта тебе мотивише да наставиш?

Мотивишу ме добри резултати које сам остварио ове године.

ШН: Како би описао свој стил игре ?

Класичан сам нападач. Стално, али паметно, користим своје прилике да бих проценио слабости својих противника и успешно их савладао.

ШН: Како реагујеш на победу и успех?

Будем поносан на себе, свог тренера, као и на рад и труд који улажем и надам се да ћу у будућности имати још више успеха.

ШН: Како се осећаш када тренираш са старијим и искуснијим играчима од себе?

То ми доста значи јер тако могу да научим нове технике и унапредим себе.

ШН: Који су твоји планови за будућност?

Волео бих да будем познат широм наше земље, да напредујем, можда да нађем и спонзора како бих могао да заиграм и на неком светском турниру, да моја игра мотивише младе да се и они баве овим спортом.

Разговор је

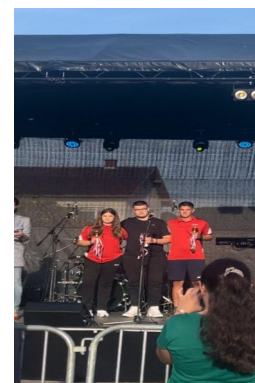
водио

ученик:

Јеремија

Ковачевић

ШЗ

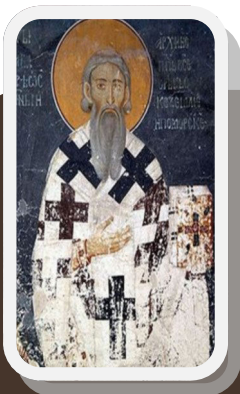
РАДОВИ НАШИХ УЧЕНИКА

ПРОСВЕТИТЕЉ САВА

Родило се дете у
околини Рашке,
Весели се народ код куће
царске.
Име му беше Растко
Немањић,
Ал' га брзо промени овај
младић.
Пре него што освану
нова зора,
Отвара му врата Света
гора,
У сред ноћи путем ходи,
Зна куда га стаза води.
Благословен светац наш

Нађе у Ватопеду спас,
Да сачува од злих сила нас.
Игуманова рука њега милује,
Сава, му име се додељује.

Благословен светац наш
постаје,
Понос је ове земље
Србије.
Вечно стајаћемо пред
Иконом свеца,
Јер сви смо ми Савина деца.

Освојено I место
на Светосавској
академији 2023.
године.
Песму написала
ученица Виолета
Даниловић IV-4

СРПСКА ХЕРОИНА МИЛУНКА САВИЋ

Дошло време да се крв пролива,
у Балкански рат Србин се позива,
с мушкарцима уз раме жена стоји,
Милунка Савић ничег' се не боји.

Да злотвори не добију борбу,
Милунка баца „Васићку“ бомбу.
Баца је јунак свих ратовања.
Хероина вредна одликовања.

Наредник Савић три пута рањаван,
враћа се у битку да брани Балкан.
Иако поново бива рањена,
њена одлучност није смањена.

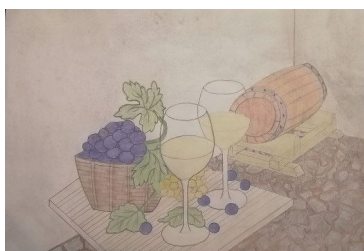
Верује у победу у сваком трену,
и брани Србију по сваку цену.
Нуде јој да се спаси и оде,
али Милунка остаје овде.

Одриче се почаст и пензије,
за сирочиће животну битку бије,
тридесетеро подиже нејачи,
поштуј је, Србијо, и не плачи.

Кад помињеш ову жену Србине,
упамти голготу, херојство и врлине,
Милунке Савић, српске хероине,
која над Србијом још увек брине.

Ова песма је
освојила I место на
песничком
конкурсу „Српска
хероина Милунка
Савић“.
Организовано од
стране ратних
добровољаца од
1912. до 1918.
године.
Песму написала
ученица Виолета
Даниловић IV-4

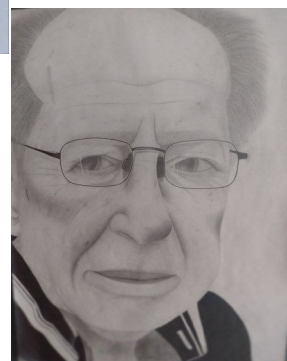

Марко Букован III-4

Бојана Ђурић II-7

Портрет Драгослава
Михаиловића

Николина Јовановић II-3

Манифестација „Дани јапанске културе у Лозници“

Поводом манифестације „Дани јапанске културе“ одржаног у периоду од 04.09. до 10.09.2023. године у организацији Центра за стручно усавршавање, Шабац и Клуба пријатељства Шабац – Фуџими уз подршку Јапанске амбасаде, ОШ „Вук Караџић“ и Средње економске школе прикључиле су се манифестацији и кроз сараднички пројекат реализовале манифестацију „Дани јапанске културе у Лозници“.

Координаторка пројекта „Дани јапанске културе у Лозници“ је професорка енглеског језика и педагошка саветница Сања Симић де Граф. Реализатори су: професорка угоститељске групе предмета наше школе Дејана Лазаревић, дефектолог Слађана Јанковић Митровић, професор физичког васпитања Александар Томић, и професорке разредне наставе, професор ликовне културе, наставница математике и професорка јапанског језика ОШ «Вук Караџић».

Учешће ученика наше школе огледало се кроз Интегративан тематски дан сарадничке наставе Тима за пројекте у настави ОШ „Вук Караџић“ и одељења деце са посебним потребама Економске школе.

Кроз овај тематски дан наши ученици су могли да презентују Јапан кроз гастрономију и сервирање (где је дефектолог говорила о Јапану, презентован је видео снимак како се прави суши а професорка угоститељства је презентовала сервирање).

Ученици су учествовали у изради Интегративног панона уз асистенцију Тима за пројекте у настави и индивидуалне активности ученика са посебним потребама.

Последњег дана **пројектна торта**: Производи наставе у јестивом издању нашли су се на торти које је била креација предметног професора Дејане Лазаревић и дефектолога Слађане Јанковић Митровић. Торта је послужена деци и наставницима након Молебана на почетку школске године у Зајачи.

Цео пројекат нас је упутио да заједно, одговорно и са пуно љубави васпитавамо децу да постану добри, часни и поштени људи, и да добро васпитање стечено у породици надограде у школи.

Текст
обработила
ученица:
Сара
Стајић III-3

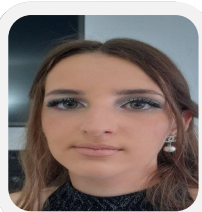

СРЕДЊА ЕКОНОМСКА ШКОЛА
ЛОЗНИЦА

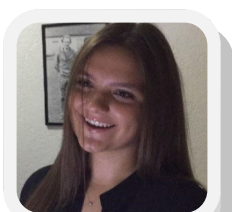

Телефон: 015/876-055
mail:esloznica1955@gmail.com
www.esloznica.rs

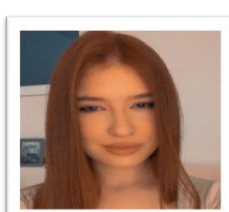
Ученици уредници рубрика

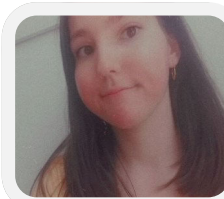
Андреа Илић II-2
Финансијско-
рачуноводствени
техничар

Нина Михаиловић III-3
Правно-пословни
техничар

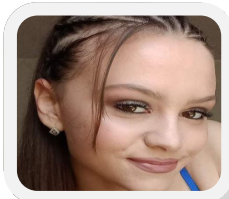
Сара Стајић III-3
Правно-пословни
техничар

Анастасија Гајић III-4
Комерцијалиста

Еленора Гајић IV-1
Економски техничар

Виолета Даниловић IV-4
Комерцијалиста

ШН Број 1– Јануар 2024.

ЛИСТ СРЕДЊЕ ЕКОНОМСКЕ
ШКОЛЕ ЛОЗНИЦА

Издавач: Средња економска школа
Лозница

За издавача: Милан Недељковић,
директор

Редакција: Андреа Илић, Нина
Михаиловић, Сара Стајић, Јеремија
Ковачевић, Анастасија Гајић,
Елеонора Гајић, Виолета Даниловић

Наставници: Љиљана Николић,
Биљана Весић, Слађана Јанковић
Митровић, Слађана Станковић

Припрема за штампу:

Штампа:

Тираж: 500